

Αυτοκτονίες: Κοντεύει να χάσουμε τόσα παλληκάρια όσα δεν χάσαμε στο μέτωπο του '40!

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 05 Φεβρουαρίου 2014 17:30 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Αυτοκτονίες: Κοντεύει να χάσουμε τόσα παλληκάρια όσα δεν χάσαμε στο μέτωπο του '40!

Γράφει ο Φώτης Μιχαήλ, Ιατρός

Τά γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά: Τό κυνήγι τής καλοπέραςης ὀδηγεῖ τούς περισσότερους ἀπό ἐμᾶς στά εὐκόλα δάνεια. Τά δάνεια φορτώνουν τά νοικοκυριά μέ δυσανάλογα χρέη. Τό χρήμα, ὡς διά μαγείας, στήν "κατάλληλη" ὥρα ἐξαφανίζεται ἀπό τήν κυκλοφορία καί οἱ δουλειές χάνονται ἤ μία πίσω ἀπό τήν ἄλλη. Ἡ ἀνεργία κορυφώνεται καί τά εἰσοδήματα περιορίζονται δραματικά. Τά δάνεια εἶναι ἀδύνατον νά ξεπληρωθοῦν καί ὁ λαός περιέρχεται σέ κατάσταση οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου. Ἡ ἀνέχεια κουβαλάει τήν φτώχεια καί τήν ἐξαθλίωση. Ἡ φτώχεια φέρνει τήν πείνα. Ἡ πείνα στήνει τίς οὐρές στά συσσίτια. Ἡ ἐξαθλίωση ὀδηγεῖ στήν ἀπελπισία. Ἡ ἀπελπισία κάνει γνωστή καί στήν Πατρίδα μας τήν αὐτοκτονία! Τούς αὐτόχειρες τούς ὑπολογίζουνε, λένε, στούς ἑφτά χιλιάδες!

Τό Γένος μας δέν εἶναι πρώτη φορά πού δοκιμάζεται. Ὑπῆρξαν μάλιστα καί περιπτώσεις στό παρελθόν, πού οἱ δοκιμασίες ἦτανε πιο σκληρές καί πιο βάρβαρες ἀπό τίς τωρινές. Ἐντούτοις τά περιστατικά αὐτοκτονιῶν ποτέ ἄλλοτε δέν παρατηρήθηκαν τόσο πυκνά.

Ποιός ἦταν, ὅμως, ὁ θώρακας ὁ μυστικός καί ἡ ἀσπίδα ἡ ἀόρατη, πού μᾶς φύλαγαν παλιότερα ἀπό τήν κατάρα τής αὐτοκτονίας; Ποιά ἀρματωσιά μᾶς προστάτευε μέχρι χθές ἀπό....

τήν αὐτοχειρία καί τώρα τήν χάσαμε καί δέν τήν βρίσκουμε πουθενά;

Οἱ παπποῦδες μας, πού διώχθηκαν ἀπό τίς ἀκτές τής Ἰωνίας, ἀπό τά μέρη τοῦ Πόντου, ἀπό τήν Καππαδοκία καί τήν Πόλη, ἔχασαν τά πάντα. Τούς ἄρπαξαν οἱ Τοῦρκοι καί τά κτήματα καί τίς δουλειές καί τίς ἐπιχειρήσεις καί τά ἐμπορικά: κάποιες φορές καί τίς γυναῖκες τους, ἀκόμα καί τά παιδιά τους! Παρ' ὅλα αὐτά, σέ καμμιά ἀπό τίς γνωστές προφορικές ἢ γραπτές μαρτυρίες, δέν ἀναφέρονται φαινόμενα ἄκρας ἀπελπισίας καί αὐτοκτονιῶν! Στερήθηκαν, δεινοπάθησαν, κακουχήθηκαν, ἀλλά οὔτε στιγμή δέν ἀπελπίστηκαν.

Ποιό νά ἦταν ἄραγε τό μυστικό τους, πού στάθηκε ἀνάγκη ἀπροσπέλαστο στήν ἐπίθεση τῶν συμφορῶν καί τής ἀπελπισίας;

Μήν ἦτανε οἱ ὑποσχέσεις τῶν ξένων δυνάμεων; Μήν ἦτανε οἱ τραπεζίτες τῶν Παρισίων καί τοῦ Λονδίνου; Μήν ἦτανε, τέλος, οἱ φιλονεικοῦντες πολιτικοί τῶν Ἀθηνῶν; Μᾶλλον ὄχι, διότι καί σήμερα διαθέτουμε ἑταίρους καί τρόικες καί ἑλληνοφώνη Βουλή, ἀλλά δυστυχῶς τήν ἀπελπισία καί τίς αὐτοκτονίες δέν τίς γλυτώσαμε. Κοντεύει νά χάσουμε τόσα παλληκάρια ὅσα δέν χάσαμε στό μέτωπο του '40!

Οἱ διηγῆσεις τῶν κατορθωμάτων τους μαρτυροῦν ὅτι τό πολύτιμο μυστικό τους δέν βρισκόταν ἐκεῖ ὅπου ἐλπίζουμε καί σπληνίζομαστε ἐμεῖς σήμερα. Ἦτανε κάπου ἄλλοῦ. Τό ἀποκαλύπτει, στίς κρίσιμες ἐκεῖνες ὥρες, ἡ ἱεράρχηση τῶν ἐπιλογῶν τους: Μαζί τους δέν κουβάλησαν οὔτε ἀκριβοπληρωμένους πίνακες ζωγραφικῆς οὔτε ἄλλα κομμάτια τής πολυτελοῦς ἐνδεχομένως οἰκοσκευῆς τους. Στίς ἀγκαλιές τους μέσα, μέ σεβασμό καί εὐλάβεια, ἔβαλαν πρῶτα ἀπ' ὅλα ὅ, τι πρόλαβαν νά μαζέψουν ἀπό τά καμένα τους μοναστήρια καί τίς γκρεμισμένες τους Ἐκκλησίες: Τά ἱερά εἰκονίσματα, τά ἀγιοπότηρα καί τά λείψανα τῶν Ἁγίων τους. Αὐτά ἦταν τά τιμαλφῆ τους, οἱ ἀξίες τους καί τά ἰδανικά τους. Αὐτά τούς στήριζαν τότε καί τούς ἔσωζαν ἀπό τήν ἀπόγνωση καί τίς αὐτοκτονίες.

Νά, λοιπόν, ποιό ἦταν τό μεγάλο τους μυστικό: Ἡ Πίστη. Ἡ μεγάλη τους ἀγάπη στόν Χριστό καί στήν Παναγιά. Ἡ λατρεία τους στόν Θεό· δηλαδή στήν ὄντως Ζωή. Γι' αὐτό καί ἡ ἀπελπισία συνιστοῦσε γιά ἔλόγου τους αἵρεση καί ἡ αὐτοκτονία σήμαινε ἄμαρτία ἀσυγχώρητη.

Στίς ἡμέρες μας, ὅμως, ὁ βαρὺς αὐτός ὀπλισμός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς θεωρήθηκε παρωχημένος καί παρακατιανός. Τόν παρατήσαμε λοιπόν, χωρίς δεύτερη σκέψη, καί βάλουμε στά στήθια μας γιά προστασία "πανοπλίες ἀποκριάτικες" φράγκικης κοπῆς .

Τό ἀποτέλεσμα; Τό βιώνουμε.

[Πηγὴ](#)